

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 5. julija.

V nekem nemškem listu pisalo se je nedavno o pretečej splošnej reakciji na evropskem kontinentu in pisec dotičnega uvodnega članek bil je toli črnogled, da je menil, da ko bi se potegnila od gotovega mesta v Canal la Manche prema črta do gotove točke ob jadranskem morju, bi bila s to črto določena meja mej napredno, svobodnostno in mej reakcijarno Evropo.

Ni in ne more biti naš namen pretresovati in in razpravljati, v koliko je omenjeni pisec prav imel, to pa je brez dvojbe gotovo, da se dežele takraj in onkraj navedene črte razlikujejo po raznih posebnostih, ne le gledé svobodnostnih naprav, ampak tudi gledé trgovine, obrtnije, osobito pa glede prikladnega življenja in splošnega narodnega blagostanja, narodnega bogatstva.

Zapadne države so nam gledó blagostanja in bogatstva lep, a nedosežen uzor in ko bi jedno državo v osrednjaj Evropi zadela osoda, da bi morala kakor Francozi l. 1871 plačati pet milijard, ne vedeli bi si vsi naši državniki in finančni baroni pomoči. In vender pet milijard z ozirom na francoske od-

nošaje še ni tolika vsota, kajti zapuščine v jednem letu (1883) umrlih Francozov znašale so malo manj kakor šest milijard. Kjer pa je toliko bogatstva, toliko denarja nakupičenega, tam so obresti nižje nego ondu, kjer nedostaje denarja in zato imati Francoska in Anglija izredno nizke obresti.

Ni še mnogo nad dva meseca, kar smo čitali jako kratko a važno brzojavko, da bode angleška vlada pod imenom „consols“ poznata državna dolžna pisma, ki so se do sedaj obrestovala po 3%, premenila v $2\frac{3}{4}$, oziroma v $2\frac{1}{2}$ odstotne. 3% obresti vender neso previsoke, a ker je kapitala preveč, znižale se bodo še za pol odstotka, in tako bode angleška državna blagajna pri svojih dolžnih pismih prištedila na leto 30 milijonov obrestij.

Pri nas ni čutiti tolike preobilice kapitala, kakor na Angleškem, vender so se v zadnjih letih tudi pri nas razmere obrnile na bolje. Taka operacija, kakor je navedena angleška, pri nas zdaj še ni možna, a vender bi vlada, kakor tudi zastopniki raznih dežel in narodov smeli obrniti svojo pozornost na dolgove, s katerimi so obremenjena naša kmetska posestva, in skrbeti, da se ti dolgovi konvertirajo, da se 6% obresti premené v 4%, ali k večjemu v $4\frac{1}{2}$ %. To bi bila olajšava in dobrotá, ki bi izdatno pomagala našim presilno obremenjenim kmetiskim posestnikom. A upanja, da bi se kaj takega doseglo, je le malo. Od nekdanj že se je apatično gledalo, kako so razni denarni zavodi zlorabili ugodno priliko in pritiskali na posestnika, ko je začelo primanjkovati denarjev. Opomnimo samo na takozvana zastavna pisma, katera so začela izdavat nekateri hranilnice in katere je moral kmet kot vknjiženo posojilo jemati po kurzu od 90 in celo 86 gld., tako, da je dandanes pri vsakem stotaku — ker so taka zastavna pisma že vsa nad 100 gld. — več nego 14 gld. na škodi.

Briga za olajšanje kmetškemu stanu v vladnih krogih ni prevelika, tudi takozvana štedilna komisija še ni pokazala do zdaj nobenega čudeža, sploh nobenega čina svoje delavnosti, vidno je, da hitrost ni pridna. A ker je nujnost, da se kmetškemu posestvu odpomore, skrajna, in se to znatno le tedaj izvrši, ako se vsi kmetški dolgovi konvertirajo zakonodajalnim potom, ker bi bil za to ravno zdaj

pravi čas, kazalo bi, da se vender resno začne misliti na v tej zadevi potrební zakon, in da bi zastopniki naroda pri pravej priliki in na pravem mestu povzdignili svoj glas.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. julija.

Včeraj so bile volitve v **deželni zbor** v kmetških občinah na Spodnjem Avstrijskem in v mestih in trgih na Moravskem. Na Spodnjem Avstrijskem se je imelo včeraj voliti 21, na Moravskem pa 31 poslancev. Kako so volitve izpale, še ne vemo, a toliko je gotovo, da so nemški liberalci izgubili nekaj sedežev v obeh kronovinah. Na Moravskem si že v štirih volilnih okrajih Nemci neso upali postaviti kandidatov, za Boškoviški okraj so pa tudi naprej vedeli, da podležejo, ker je tamošnji njih zastopnik, svetnik namestništva Januška, prestopil k Čehom, in ni bilo nikake dvojbe, na bode zopet voljen. Poleg tega so pa zmagali Čehi v Dačicu, v Freiburgu in Ogerskem Hradišči, kjer je izvoljen namestnik grof Schönborn. V Moravskej Beleji Cerkvi je pa bila na obeh straneh huda agitacija, kako je sicer izpala tam volitev, nam še ni znano, a upanje je, da so zmagali Čehi.

V tretjej seji **dalmatinskega** deželnega zbora posvetovalo se je o predlogu za upeljavó hrvatskega jezika v javnih uradih. Ta predlog se je izročil posebnemu odseku v pretres in poročanje.

Ogerska vlada hoče odpraviti pravno akademijo v Sibiriji. Kaj je temu povod, še ne vemo.

Vnanje države.

Koncem avgusta pride neki **srbski** kralj na Dunaj in se potem od tam poda v kake toplice.

V **ruskih** vojaških in socijalnih krogih je velika žalost zaradi smrti generala Todtlebna. Spoznava se, da bode težko zameniti tako izvrstnega inženirja. Vsi časniki hvalijo njegove dobre lastnosti in visoke znanosti. — Oficijalno se je sedaj naznanila neka sprememba pri sestavi listin porotnikov. Novoprojektirani trgovski davek dobil je carsko sankcijo. — Poročila, da odstopi Gurko od generalnega guvernestva v Poljskej, so izmišljena.

Danes se snide **italijanski** senat, da reši one predloge, katere je vsprejela zbornica.

Francoski konflikt s Kitajem postaja vedno resnejši. Kitaj je neki nalašč prelomil pogodbo Tientsinsko in Pekinski vnanji urad neše priznati določeb te pogodbe, katere se tičejo izpraznjenja štiri-

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXXV. Poglavlje.

Kazen.

(Dalje.)

Vjazemski, ves zdelan od raztezanja, ni imel toliko moči, da bi bil stal na nogah; dva rablja sta ga držala, on pa je divje pogledoval po strani. V njegovih očeh ni bilo zapaziti niti strahu, niti kesanja. Ko je zagledal k stebri priklenega mlinarja, in okrog njega se vijajoče oblake dima, spomnil se je knez njegovih poslednjih besed, ko je starec zagovarjal njegovo sabljo; spomnil se je tudi, kaj je sam videl pri mlinu, ko je mesečno noč gledal pod ropotajoče kolo, da bi videl svojo bodočnost, pa videl je le, kako je voda porudečela, kakor kri, in v njej so švigale zobčaste žage gori in doli ter primikale in odmikale se železne klešče . . .

Mlinar ni zapazil Vjazemskega. Zamišljen v samega sebe, mrmral je nekaj pod nos, kakor bi bil ob pamet, teptal po grmadi, rožljajoč z verigami.

— Šikalu! Likalu! — govoril je: — zbrali so

se vranovi na bogato pojedino! Obrnilo se je kolo, obrnilo! Kar je bilo zgoraj, je zdaj spodaj! Šagadam! Uzdigni se veter od mlina, zaženi se v vrage moje! Kula! Kula! Razmetaj grmado, ugasi ogenj!

In res se je uzdignil veter na trgu, kakor bi bil ubogal na njegovo povelje, pa namesto, da bi ugasil grmado, je še le zrahljal pod njim naloženo suhljad, in plame je prodrlo skoz suha drva, zgrabilo mlinarja in skrilo ga gledalcem.

— Šagadam! Kula! Kula! — slišalo se je še v oblaku dima, in glas je zamrl v pokanji goreče grmade.

Vnanjost Koršuna se ni skoraj nič premenila niti od raztezanja, niti od dolgega bivanja v ječi. Njegova močna narava je premagala vsa raztezovanja v preiskavi, na njegovem obrazu pa se je videla velika premena. Poteze so postale mečje, oči so gledale mirnejše.

Še tisto noč, ko so ga prijeli in vrgli v ječo, nehala ga je grizti vest. Že tedaj je vsprejel kazen, ki ga čaka, kot pokoro za svoja hudodelstva, in na gnjilej slami je prvokrat po dolgem času mirno zaspal.

Pisar je prebral pred narodom krivdo Koršuna in kazen, kakršna ga čaka.

Koršun se je, ko je stopil na oder, prekrizal obrnen proti cerkvenim kupljam, štirikrat se globoko priklonil narodu, na štiri strani trga.

— Odpusti, narod pravoslavni! — rekel je: — odpusti mi moje grehe, moja ropanja, tatvine in uboje! Odpusti mi vse, kar sem zagrešil proti tebi. Zaslužil sem si smrtne muke, odpusti moje krivde, narod pravoslavni!

In obrnil se je k rabljem ter sam utaknil roki v petlje, ki so bile za nje pripravljene.

— Privezujte le! — rekel je, zmahnil s sivo zmršeno brado in nobene besede ni več znil.

Tedaj se je pisar na znamenje Ivana obrnil k družim obsojenim prečital jim, da so se zakrivilili zarote proti carju, nameravali dati Novgorod in Pskov litovskemu knezu in so imeli izdajske dogovore s turškim sultanom.

Vlekli so jih, tega k vešalom, onega k kotlu, zopet drugega k drugim orodjem kazni. Narod začel je glasno moliti.

— Gospod, gospod! — razlegalo se je po trgu: — usmili se jih, gospod! Vsprejmi bitro njih duše.

— Molite za nas, pravični! — kričali so nekateri iz tolpe: — spomnite se nas, ko pridete v kraljestvo božje!

rih mest, mej katerimi je Lang-Son. Kekor se poroča listom iz Pariza, predložil je Ferry minister-skemu svetu dotične oficijalne telegrame iz Kitaja. Poslaniku Patenôtru se je naročilo, takoj se podati v Peking in zahtevati zadostnjenja. Admiral Courbert ga pa ima podpirati s svojim brodom. Patenôtre in Courbert dobila sta jako obširna pooblastila. Morda se kmalu začne vojna mej tema dvema državama.

Večina angleške zgornje zbornice neki hoče zavreči predlogo o volilni reformi. Lord Cairns je pri drugem branji tega zakona že stavil tak predlog. Vojvoda Richmond se je pa na nekem meetingu konservativcev pri lordu Salisbury tudi izrazil, da bo podpiral ta predlog. Ta vojvoda je vodja zmernih konservativcev, in če bodo ti glasovali proti volilni reformi, bode pala. Na tem meetingu se je tudi sklenilo, da se tudi jeseni zavrzeta predloga, kajti konservativci so prepričani, da ko bi se pri prihodnjih volitvah v parlament volilo po novem volilnem redu, bi propali, zato hočejo, da se voli po sedanjem.

Kakor se poroča iz Londona, bodo **egiptovska konferenca** težko dosegla kak uspeh. Težkoče, ki so se pokazale so tolikšne, da je francoski zastopnik Waddington odpotoval v Pariz, da se osebno posvetoje z Jules Ferry-jem. Francija pa tudi druge vlasti se protivijo angleškemu predlogom, in so tega mnenja, da Egipt je lahko izpolne svoje dolžnosti, ako se tamošnje razmere dobro uravnajo in če bi Anglija sama trpela stroške okupacije. — V ponedeljek bode konferenca zopet imela sejo.

Poročila iz **Sudana** se jako redka in nezanesljiva, kajti vse zveze so pretrgane. Nedavno se je poročalo, da je pal Debbah, sedaj se pa ta vest dementuje. Daily Telegraph je pa sedaj iz Kajire zvedel druga žalostno novico. Kakor tja prišli trgovci pripovedujejo, pal je Chartum koncem maja. Mesarjenja ni bilo, kajti vsa posadka se je pridružila k Mahdiju in vsi kristjani pristopili k mahomedanstvu. Vendar je še treba počakati, če se ta vest potrdi.

Dopisi.

Iz Pulja 5. julija. [Izv. dop.] E pur si muove! Da, jelo se je pri nas tudi daniti. So sicer še le prvi simptomi narodne probujenosti, a iskrici, katera sedaj še na skritem tli, trebalo bode le upihati in zaplapolala bode do mogočnega plamena. Da ljudstvo v okolici Puljski še ni tako pokvarjeno, kakor bi človek na prvi pogled mislil, smo se nedavno prepričali, ko je naš mali pevski zbor napravil svoj prvi izlet v Kanfanar. Peljali smo se — saj veste misera plebs — v III. razredu in v vagonu je bilo tudi nekaj prav trdih seljakov. Začuvši hrvaško petje bili so ti narodni trpini kar elektrizirani in slišal si iz ust priprostega težaka vsklik: „Živio narod, živila Hrvatska!“ Oj, urednik, verjemite nam, da nas je ta vsklik in iz teh ust bolj prošnja, nego najduhovitejši govor odličnega parlamentarca. Vedeli smo, da pride iz srca. V Kanfanaru pogovarjali smo se s tamošnjimi prebivalci in vse nam je tožilo žalostno materialno stanje. Da bi se posrečilo rešiti uboge kmete iz krutih pestij oholih Italijanašev — kajti pri teh-le je vse zadolženo — da bi se izvršil na političnem polju tak preobrat slovanstvu na prid, da bi bilo neopravičene slave naših irendentarjev kar najedenkrat konec. Tu bi bila lepa naloga za vse one rodoljube, katerim je Bog podelal v obilici pozemeljskih darov. Hrvati imajo vendar marsikaterega mecena mej sabo, bi ne mogli oni kaj storiti? In okolica Pulja je vendar hrvaška! Da bi se mi Slovani vendar jedenkrat

otresli one nesrečne bojzljivosti, katera navadno vse naše druge dobre lastnosti popolnem paralizuje. Nekoliko narodnega ponosa, da ne rečem „fanatizma“ — nam je treba, kajti le ta nam more udihniti ono energijo, katera nam je pri tako brezozirnih protivnikih neobhodno potrebna.

Pri časi izvrstnega Istranca smo marsikako rekli. Napivalo se je mnogo in navdušeno. Tu ne smemo pozabiti odgovora g. kurata Beningerja na napitnico, namenjeno slovenski duhovščini, kot hrabrej boriteljici za narodno pravo in svobodo. G. kurat je rekel:

„Duhoven ni dolžen samo kot rodoljub, ampak tudi kot duhoven delati za narodno stvar. Znano je, da kdor se znebi narodnosti svoje, se kmalu znebi verskega čuta; duhoven toraj, ki dela za narodnost, dela tudi v interesu cerkve same in zato pa oni duhoven, kateri goreče ne ljubi narodnosti svoje, ni pravi duhoven in ne izvršuje svojega vzvišenega poklica“. Konečno nas je gosp. kurat zagotovil, da bode istrska duhovščina, ali vsaj nje ogromni del, vsikdar in povsod storila svojo narodno dolžnost. Navdušeni živio je bil odmev teh zlatih besed.

Pala je tudi marsikaka pikra beseda o sedanjih vladah radi njene neodločne, — da ne rečemo neodkritosrčne politike, ki se drži one slavne metode „šviga švaga čez dva praga“. Ali se človeku po vsej sili ne urivajo misli, da je bilo nekako tako-le: Ako se vi prelubi Italijani zadržite v deželni zboru nekoliko bolj mirno, pa dobite vašega ljubljenskega Flappa v Poreč. In Lahbi videč, da je Flapp te cene vreden, so lepo molčali, kakor otrok, če mu lepo igračo obljubiš. To je tukaj prepričanje vseh razsodnih rodoljubov. Je-li pa to božanje nelojalnih elementov v interesu avstrijskega patrijotizma, nečemo dalje razmotrivati, sicer bode kmalu oblastnež v blatne vasi rokave zavibal in svojo gorjačo v nas zalučal. Mož je kmalu razsrjen.

Dne 29. m. m. imela je naša občinska svoj občni zbor. Iz poročila tajnikovega in blagajnikovega smo razvideli, da se je stanje zdruštva za vse čase mnogo izboljšalo. Posebno naš vrli finančni minister je bil v ugodnem položaji konstatovati, da ostane v kasi prebitka 40 gld.

Nov odbor se je sledeče konstituiral: predsednik: Franjo Rožič; podpredsednik: Ivan Špič; tajnik: Štefan Križnič; blagajnik: Edvard Zalokar; odborniki: Makso Cotič in Andrej Bajt.

Konečno spolnujemo sveto dolžnost, da gospodu podpredsedniku I. Špiču, za mnoge, v korist društva doprinešene žrtve najiskrenejšo zahvalo izrečemo.

C—t—č.

Iz Celja 4. julija. [Izv. dop.] Razmere na našej gimnaziji so se po odhodu zagrizenega ravnatelja Svobode nekoliko izboljšale, a večina nemških profesorjev še vedno v njegovem duhu proti slovenskim dijakom postopa, kajti pretijo jim zavoljo vsake malenkosti, da jih izključijo. Napenjali so vse svoje moči, da bi jih bili odstranili z gimnazije zavoljo nedolžnega izleta v Št. Jurij, katerega so spomladi vsled povabila priredili. Kako rahlo pa nasprotno postopajo z nemškimi dijaki, vse je pozabljeno, vse odpuščeno, karkoli naredé! Nedavno skočil je neki nemški dijak skozi okno prepovedane

gostilnice mimogredočemu profesorju na vrat, a ta, kateri je svetoval proti Slovincem „mit der äussersten Strenge“ postopati, tega niti omenil ni. Kaj bi se le slovenskemu dijaku v takem slučaju zgodilo? Pri takih razmerah se ni čuditi, da nemški dijaki postajejo toliko predrzni, da celo gospodičine po sprehajališčih napadajo, ter zaradi slovenskih barv psujejo, kakor je to storil neki petošolec. Kako bi pa še celo mogli zahtevati, da bi nemški dijaki, kateri so ti v svesti pripomoči svojih profesorjev, slovenske sošolce pri miru pustili! Ravno omenjeni petošolec je v telovadnici prepovedal vpričo profesorja dijakom slovenski govoriti, češ „das ist eine deutsche Turnschule und es ist eine Keckheit, hier windisch zu sprechen“.

Razlogi tega tako različnega postopanja so umevni: slovenskih dijakov je še preveč. Gotovo bode gospod ravnatelj, kateri je v prav kratkem času že marsikako napako odstranil in razmere mnogo izboljšal, tudi ta nedostatek odpravil. Njegova priljubljenost pri dijakih in njegovo nepristransko postopanje nam je zato najboljše jamstvo.

Iz Celja 4. julija. [Izv. dop.] Do katerega vrhunca je na spodnjem Šturskem nemška surovost in predrznost proti vsakemu, kdor ne hodi pod blaženo zastavo nemške kulture, dospela, razvidi se iz naših nemčurjev postopanja v zadnjem času. Tako so jezo svojo nad Slovinci ohladili o binkoštnih praznikih s celo kopico psov, s katerimi so obsuli Slovence, če se je le na ulico pokazal in gotovo je marsikateremu gostu ta tevtonska laskavost še v živem spominu. Lahko si je torej misliti, da tudi slovenskih dijakov ne morejo pustiti pri miru in gotovo se ne bomo motili, ako trdimo, da imajo posebno veselje na nje: poskusiti hočejo pri mladini, kar se jim pri starih ne posreči. Znan je junaški napad nemških omikancev na slovenskega dijaka po ponesrečenem krstu Št. Jurske „Ortsgruppe“. Še bolj junaško so se obnašali 29. m. m., vrnili se od zborovanja nemškega „Fortschrittvereins“ iz Slovenske Bistrice. Kakor jastrebnad goloba, planili so ti junaki na slovenske dijake, kateri so popolnem mirno pričakovali svojih sošolcev ne vedé za važnost tega dneva v nemški zgodovini spodnje Štirske. Začeli so jih psovati, ter podili jih z kolo-dvora, češ, da slovenski dijaki se ne smejo na kolo-dvoru prikazati, kajti „so etwas passt nur für St. Georgen, aber nicht für unseren deutschen Bahnhof!“ Čeravno so se dijaki mirno vedli in niti na njihov „Buben“ nobene razžaljive besedice odgovorili, so jih vendar ti „Kulturträger-jii“ skozi vrata podili, dá celo suvali. Pri tem junaškem poslu odlikoval se je dr. Schurbi, še bolj pa gospod Negri. Čudno je, da Nemci nimajo v Celju, kjer se v vsakem kotu sveti nemška kultura, boljših omikancev, da bi jih volili v direkcijo kazinskega društva in v predsedništvo „des deutschen Vereines“. Res slabo je za tako kliko, katere najboljši možje si neso več omike prisvojili, kakor omenjena voditelja njihovih društev.

Iz Cerkljan 4. julija. [Izv. dop.] Včerajšnji večer jelo je na Spodnjem Brniku v svislih veleposetnika. Andreja Jenka goreti. Ogenj razširil se je mahoma po vsem poslopji in uničil drvarnice, pode, hleve, ne le samo imenovanemu, ampak tudi njegovemu sosedu Janezu Jenku. Tudi hiše obeh

Da bi zaglušili te besede, začeli so opričniki glasno klicati:

— Gojda! Gojda! Poginejo naj carjevi sovražniki!

Pa to trenutje se je zganila vsa tolpa, vse glave so se obrnile na jedno stran, in zaslišali so se klici:

— Blaženi gre! Glejte, glejte! Blaženi gre!

Na konci trga pokazal se je kakih štirideset let star človek z redko brado, blede, v samej platnenej srajci. Njegov obraz bil je nenavadno krotek, in na ustniah mu je igral čuden, otročje-dobrodušen smehljaj.

Obraz tega človeka v sredi tolikih obrazov, ki so kazali grozo, strah in zverstvo, se je strogo ločil od njih in na vse napravil silen upliv. Po trgu je vse utihnilo, kaznovanje je prenehalo.

Vsi so poznali blaženega, pa nikdo ni videl na njegovem obrazu takega izraza, kakor danes. Proti navadi se je videl nemir na teh ustnih, kakor bi se s krotkostjo borilo neko drugo nenavadno čuvstvo.

Nagnivši se naprej, rožljajoč s križi in železnimi verigami, s katerimi je bil ves obložen, prodiral je blaženi skoz tolpo, katera se mu je razmikala, in šel naravnost proti Ivanu.

— Ivaško! Ivaško! — kričal je že od daleč, prebirajoč jagode svojega lesenega moleka in smejajoč se: — Ivaško! Mene si pozabil!

Ko ga je zagledal Ivan, hotel je obrniti konja in oditi v stran, pa blaženi je že stal zraven njega.

— Poglej blaženega! — rekel je in prijel za uzdo carjevega konja: — ali ne ukažeš usmrtili tudi blaženega? V čem je Vasja slabši od drugih?

— Bog bodi s teboj! — rekel je car in vzel pest zlatnjakov iz krasne vrečice, katera je visela na zlatej verižici pri njegovem pasu: — na, Vasja, pojdi in moli zame!

Blaženi je nastavljal obe roki, pa takoj jih je zopet umaknil in denarji so se usuli po zemlji.

— Aj, aj! Peče! zakričal je, pihajoč prste in otresujoč jih po zraku: — zakaj si denarje na ognju razbelil? Zakaj si jih razbelil na peklenskem ognju?

— Pojdi, Vasja! — ponovil je Ivan, — pusti nas, zate ni tukaj mesto!

— Ne, ne! Moje mesto je tukaj pri mučenikih! Daj tudi meni mučeniški venec! Zakaj mene pustiš? Zakaj mene žališ? Daj mi tak venec, kakršne drugim razdaješ.

— Pojdi, pojdi! — rekel je Ivan jezen.

— Ne grem! — rekel je uporno blaženi, in ugrabil se za konjsko opravo, pa pri tej priči se je zasmejal in pokazal s prstom na Ivana — Glejte, glejte! — zaklical je, — kaj ima na čelu? Kaj imaš na čelu, Ivaško? Roge imaš na čelu! Izrastla sta ti kozlova rogova! In tvoja glava je, postala pasja!

Ivanove oči so se zablistale od jeze.

— Proč, zblazenec! — zakričal je zgrabil kopje bližnjemu opričniku iz rok in zamahnil na blaženega.

Krik nevolje razlegel se je v narodu.

— Ne dotakni se ga; — slišalo se je iz tolpe: — ne dotakni se blaženega! Z našimi glavami smeš storiti, kar hočeš, a blaženega se ne dotakni!

Pa blaženi se mu je še vedno smejal polotročje, polneumno.

— Prebodi me, kralj Savel! — rekel je in pomaknil v stran na prsih mu viseče križe, — prebodi me semkaj, naravnost v srce! V čem sem jaz slabši od teh pravičnih? Pošlji tudi mene v nebeško kraljestvo.

(Dalje prih.)

bili bi pogoreli, ko ne bi bili prihiteli z brizgalnicami iz Zgornjega Brnika, Cerkljan in Št. Jurija na pomoč. Ostali sosedje bili so tudi v nevarnosti, ker veter nosil je goreče šopke slame po zraku ter jih metal po strehah. Kamor so taki šopki pali, jelo je goret in le s pomočjo brizgalnic pogasili so vnetja. Po pogoreli sta zavarovana. Kako navstajal je ogenj, še ni znano.

Fr. B.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je občini Mavhinji v Sežanskem okraju za popravo zvonika in za zgradbo pokopališča 200 gold.

— (Cesarjevič Rudolf z gospo so-progo na Koroškem.) Določeno je, da letos v 10. dan julija dospe v Celovec cesarjevič Rudolf s cesaričino Štefanijo, s katero se snideta v Glandorfu in od tod pride visoka dvojica ob 8. uri omenjenega dne na južne železnice kolodvor v Celovci, kjer se izvrši oficijalen sprejem. Ob 9. uri se slovesno otvori po Njiju Visokostih muzej „Rudolfinum“. Od 10.—12. ure obiščeta visoka gosta razne zavode in od 12.—1. bodeta pripustila avdijske. Po obedu pa se podata na jezero in je obvozita, ne da bi to imelo kakšen oficijalen obraz. Iz Porečju je potem volja napotiti se v Ischl, kamor iz Pulja dojde tudi presvitli cesar sam.

— (Ljubljanski zdravstveni svet) zboroval je zvečer v mestni dvorani pod predsedstvom c. kr. vladnega svetovalca profesorja dr. Valente. Zaradi preteče kolere, bil je obširen razgovor. Sklenilo se je priporočati, da se disinficirajo učilnice in vojašnice pogostem, potem v obilnejši meri javni prostori, tudi da se zdravnikom strogo naroči, obznaniti vsako količkaj sumno bolezen. Sodi, v katerih se odvažajo odpadki, naj bi bili hermetično zaprti in večkrat očiščeni. Fijakerji pred hotelom „Elefant“ naj bi se pa premestili na drugo stran pred vojaško bolnico, ker je asfaltni tlak, kjer naj stoje, po konjih popolnoma razbit v razpokah asfaltnega tlaka pa se nabirajo amonjak in velik smrad okuži okolico ceste, po kateri hodi toliko stotin ljudi na dan. Temu poročilu dostavimo mi še to: Kako to, da slavni zdravstveni svet, ki je zahteval veliki smrad (?) pri hotelu „Elefant“, ni še nikdar opazil kužnih mijazem ob Fröhlichovej hiši na Dunajski cesti? Ondi je v tej zadevi še obširno polje za zdravstvenega sveta delavnost.

— (Zastava podpornega društva) v Gorici se jutri ne blagoslovi. Tako sporočilo se nam je brzojavno, tako čitamo tudi v ravno nam došlejši „Soči“. Uzroke prijavi odbor prihodnjič. — Kakor čitamo v „Soči“, onesnažili so lahonski lopovi znanje zidove frančiškanske cerkve na Kostanjevici, kjer bi se imela blagosloviti zastava. Čudno omiko kažejo lahonski krogi in vender dobe še zavetja in potube v merodajnih krogih!

— (Žumberško vprašanje.) Profesor Pražkega vseučilišča dr. Fournier je na zahtevanje izročil grofu Thaffeu znanstveno izjavo o poročilu ogerske deputacije za regulovanje meje. Po izjavi tega profesorja, so vsi uzroki, ki se v tem poročilu navajajo zato, da Žumberk ne pripada h Kranjskeji, ničev. Že l. 1881. je isti učenjak v posebnej spomenici dokazal pravice Kranjske do Žumberka.

— (Imenovanje in premeščanje.) Okrajni sodnik na Vranskem Miroslav pl. Binnenthal prestavljen je na lastno prošnjo v Velikovec.

— Dr. Aleksander Globočnik, okrajne sodnije pristav v Konjicah imenovan je pristavom pri deželni sodnji v Celovci. — Dr. Emanuel Wokaun, pristav v Kozjem imenovan je pristavom pri okrožni sodnji v Celji, avskultant dr. Gustav Wokaun pa je imenovan okrajne sodnije pristavom v Kozjem.

— (Doslednost, kje si?) Glede nemških vabil nam poroča odbor obrtnega društva kranjskega, da se ne razpošiljajo izključno le nemška vabila. Navadno razpošiljajo se vabila slovenska in nemška. Še eno parkrat razposlala so se samo nemška vabila, a to samo za tega delj, ker je bilo po prejšnjem vodstvu naročenih nemških vabil še toliko v zalogi, da se je škoda zdelo, je proč vreči. Razposlala so se tedaj ta stara vabila, da se prihrani nekoliko stroškov.

— (Gospoda Mahra trgovinski zavod) obaja jutri petdesetletnico svojega obstanka in sicer, kakor vidimo iz vabila in sporeda, v eminentno nemškem duhu, dasiravno je več nego polovica sedanjih delavcev, Jugoslovancov. Umestno bi pač bilo in morebiti cela praktično, da se je barem nekoliko

v ozir jemalo narodnost večine gojencev, kajti vsakdo se more vsaj deloma podrediti duhu in zahtevam časa, če ne že iz drugega razloga, vsaj iz samopridnosti.

— (Prvi žid hišni posestnik v Ljubljani.) Tiskar g. O. Bamberg prodal je včeraj hišo na Dunajski cesti, nekdanj Martinčičevo, židu g. Neuwirthu, trgovcu v Ljubljani, za 55 000 gld. Gospod Neuwirth je tedaj prvi žid, ki je postal hišni posestnik v Ljubljani, razen Gustava Heimana, ki je dobil v last hišo pod Trančo, sedaj lastnina g. Frana Krisperja. A g. Heiman pristopil je, ko je bival dlje časa v Ljubljani, kmalu k protestantovski veri.

— (Dosedanji predsednik delniškega društva Leykam-Josefsthal) g. Syz, deželni poslanec štajerski, odpovedal se je predsedništvu društva in prodal vse svoje delnice g. dru. Rappaportu, kateri je sedaj lastnik vseh delnic tega društva, ki ima tudi fabrike za papir v Velčah in Medvodah. Predsednikom in vrhovnim vodjem vseh tovarn tega društva bode sedaj izvoljen, dosedanji vodja tovarne v Velčah, gospod Schulte, rodem Prus, kateri je ustopil kot vodja Velške tovarne še le pred tednom dni.

— (Telegram) v našem listu z 2. dne t. m. bil je iz Št. Petra na Notranjskem. Vodja Miha Kalan dal je baje na svet učitelja T. Josina odstraniti dve zastavi. Nevarnost morala je biti že silna, tem večja tedaj zasluga Kalanova in Josinova.

— (Jutri) zboruje politično društvo pri svetem Lovrencu v Slov. goricah. Ob enem je popoludne ob 3. uri ondu volilni shod.

— (Nemška predrznost.) Iz Metlike poroča nam prijatelj našega lista: Dne 1. julija t. m. prišel je v naše mesto „inšpektor“ zavarovalnega društva „Gresham“ Arnold Abineri. Agitujoč za to angleško društvo, začel je s pravo židovsko brezvestnostjo udrihati po banki „Slaviji.“ Ker poslušalci njegovi niso bili pri volji poslušati teh njegovih zabavljic in ker banko „Slavijo“ poznajo iz njenega vsakdanjega poslovanja med njimi, prepovedali so mu tako netaktno in nepošteno govorjenje. To je moža tako razjezilo, da je začel Metliko imenovati „slabo gnezdo“, in udrihati po strani tudi po narodnih njenih prebivalcih. A mož ni našel Metličanov brez narodnega ponosa; zato jo je tudi izkupil. V spremstvu mestnega pandura moral je v občinsko pisarno, da se opraviči o svojem ponašanju. Ne verjamete, kako se mu je zato mudilo iz mesta in kako skesano je prosil, naj ga puste dalje. — Mislimo, da ga ne bode več v naše „slabo gnezdo“; priporočamo pa tudi drugim slovenskim krajem, naj proti enakim ošabnim nemškim „inšpektorjem“ postopajo samosvestno in ne dajo žaliti narodnega svojega ponosa in grdi narodnih naših zavodov.

— („Spomini na Mozirje“) je naslov najnovejšemu glasbenemu proizvodu slovenskemu, katerega sta gg. Ante Sohor (kot skladatelj) in Ivan Gabršek (kot pesnik) posvetila g. Josipu Lipoldu, starosti „Savinjskega Sokola“ iz prilike blagoslovljenja Sokolske zastave 1. junija 1884. Oblika je prav lična, cena pa samo 15 kr. Dobiva se pri J. R. Milicu v Ljubljani.

— (Pravda Juretig.) Kakor znano, bil je Henrik Juretig, urednik časnika Indipendente, dne 16. marca t. l. pred porotniki v Inomestu obsojen na osemnajstmesечно ječo in 3000 gold. izgube na kavciji. Dr. Neumeyer uležil je proti tej obsodbi ničevosti pritožbo, katero pa je zavrglo najvišje sodišče, kakor „z živahnim obžalovanjem“ poroča „Citadino“. Juretig, ki je že od 23. septembra 1883 v preiskovalnem zaporu, odda se v kaznilnico Suben.

— (Prostovoljci iz leta 1859.) V 25-letni spomin na 1859. leto nameravali se Dunajski prostovoljci sami zase prirediti patrijotično slavnost. A sedaj se hoče ustreči mnogim željam, ter slavnost razširiti za „avstrijsko-ogerske prostovoljce iz leta 1859“. Dunaj je bil tedaj postavil prostovoljne strelce, a tudi Tirolci, Štajerci, Kranjci, Korošci, Gorenji Avstrijci, Čehi in Moravci so oborožili svoje prostovoljce. Tudi ogerska polovica ni zaostajala. Zato se bode vsem tem prostovoljcem dala prilika, z Dunajčani vred na posebnem prazniku obnoviti svoje spomine na 1859. leto.

— („Kmetске posojilnica Ljubljanske okolice“) v Ljubljani imela je koncem prvega polletja 104.917 gld. 51 kr. prometa. Hranilne uloge znašajo 45.192 gld. 80 kr. Posojila 45.715 gld. 79 kr. Obresti od posojil došlo je za prvega polleta 2194 gld. 10 kr.

— (Dohodki iz užitnine v letu 1883.)

Kakor razodeva konečni izkaz finančnega ministerstva o dohodkih iz užitnine po vseh avstrijsko-ogerskih deželah, bilo je teh dohodkov vsega vkupe leta 1883 več 5.482.299 gld. nego li leta 1882. In sicer je Avstrija plačala več blizu 4 milijone, Ogerska 1¹/₂ milijon in Vojaška Krajina 41.352 gld. Vsa potrošnina iznaša 89.235.850 gld. v primeri s prejšnjim letom, ki je dalo 85.407.382 gld. — Žganjarina iznaša 7 milijonov 746.341 gld. (+ 73.815 gold.), davek od vina in mošta 4.180.306 gld. (+ 41.814 gld.), davek od piva 23 milijonov 403.708 gld. (+ 406.221 gld.), davek od mesa 5.145.729 gld. (+ 114.479 gld.), davek od petroleja 1.214.138 gld. (+ 417.804 gld.) in davek od družega potrošenega blaga 5.538.839 gld. (— 130.627 gld.) — Po odstotkih računati so zaprta mesta donesla 17.89 od sto, a drugo ozemlje 82.02 od sto vsega dohodka. Na Česko pride 45.12 odstotkov, na Kranjsko 0.60, na Goriško in Gradiško 0.26, na Trst 0.96, na Štajersko 3.21, na Istro 0.26 odstotkov.

— („Akad. društvu „Triglav“ v Gradcu) ima V. redno zborovanje v soboto 5. t. m. v gostilni „zum Bierjackel“ ob 8. uri zvečer s sledečim sporedom: 1. čitanje zapisnika; 2. predavanje gosp. Fou-a cand. phil. „Zasluge duhovništva za slov. slovstvo“; 3. poročilo tajnikovo; 4. poročilo blagajnikovo; 5. poročilo knjižničarjevo; 6. poročilo arhivarjevo; 7. slučajnosti Gosti dobro došli!“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gorica 4. julija. Svečanost odložena. Odložitev sklenil odbor zaradi zaprek.

Ptuj 5. julija. Tukajšnji rodoljubi sklenili ustanoviti društvo v podporo slovenskih narodnih učilnic. Pravila predložijo se v kratkem.

Dunaj 5. julija. „Wiener-Zeitung“ objavlja zakon o prikladah k zemljišno-odveznemu fondu kranjskemu.

Dunaj 5. julija. (Volitve v deželni zbor.) Volitve v kmetjskih občinah po Nižje-Avstrijskem izpale so tako, da bodo stranke zastopane kakor doslej. V deželnozbornih volitvah na Moravskem pridobili so Čehi v skupinahi mest dvanajst mandata.

— (Listnica uredništva: Gosp. P. Viktor Jernejčič, gvardijan in kurat v Mariji Nazaret: Kdo je ta ali oni članek pisal, ali ne pisal, to se načeloma navadno ne potrjuje, ker bi taka potrjevanja utegnili postati brezkončna. A da boste imeli mir, potrjujemo, da članka iz Gornje Savinjske doline, objavljenega v „Slovenskem Narodu“ v števil. 133 dne 11. junija t. l. niste Vi niti pisali, niti nam poslali.)

Tuji:

dne 4. julija.

Evropa: Tomaci in Schwarz z Dunaja. Pri Slonu: de Salleš z Dunaja. — Vitez pl. Schrider iz Trsta. — Künl z Dunaja. Pri Malici: Löwy z Dunaja. — Wagner iz Beljaka. — Stolz z Dunaja. Pri avstrijskem cesarji: Moguth iz Karlovca.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
4. julija	7. jutraj	737.06 mm.	+ 17.0°C	sl. vzh.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	736.10 mm.	+ 25.4°C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	737.18 mm.	+ 19.8°C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura + 20.7°, za 1.8° nad normalom.

Dunajska borza

dne 5. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld. 50 kr.
Srebrna renta	81 „ 45 „
Zlata renta	103 „ 15 „
5% marčna renta	95 „ 75 „
Akcije narodne banke	855 „ — „
Kreditne akcije	303 „ 75 „
London	121 „ 85 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 67 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 76 „
Nemške marke	59 „ 55 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 124 „ 75 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168 „ — „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102 „ 45 „
Ogerska zlata renta 6%	121 „ 95 „
„ „ 4%	91 „ 15 „
„ „ 5%	88 „ 20 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115 „ 50 „
Zemlj. obl. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121 „ 50 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107 „ 70 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 75 „
Kreditne srečke	100 gld. 175 „ 50 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 108 „ 75 „
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v. 216 „ 90 „

V nedeljo 6. julija
VOJAŠKI KONCERT
v švicarski hiši pod Turnom.
Začetek ob 1/4. uri. Ustopnina 15 kr.
Otroci prosti. (428)

Več stanovanj

se odda o sv. Mihela v izvrstno popravljeno hišo št. 48 na Poljanskem nasipu; sobe in kuhinje so vse lepo obnovele.
(412-2) **M. Zdešar.**

500 hektolitrov
izvrstnega vina,
večinoma od leta 1883, iz Bizeljskih in Sremeljskih goric je na prodaj pri
(406-3)
Lenardu del Cott-u v Brežicah.

Nove Matjes slanike (385-4)

najboljše, v sodčkih po 5 kilo za gld. 2.50 in gld. 3, vožnino prosto, vendar izvzemši carino priporoča
Carl Fr. Burghardt, Hamburg.

Iščem

15 do 17 letnega močnega fanta, ki je dovršil vsaj 4. razred ljudske šole in ima veselje naučiti se cvetlične kulture in vezanja. Nastopiti more takoj. Zahteva se pridnost, zvestoba in odkritosrčnost.
(431)

ERMACORA, umetni vrtnar v Ljubljani.

Umetne (32-49)
zobe in zobovja
ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hrdeckyjevga mostu, I. nadstropje.

Železna
ročna vozila
in
kolesa za vozove
vsake vrste.

CARL MORGENSTERN & Comp.
Tovarna strojev za plinske vodne in trombove naprave. (298-10)
Wien, Fünfhaus, Gasse 6.

JOSIP RAUNICHAR,
v Ljubljani, Židovske ulice št. 6,
priporoča svojo bogato zalogo (178-16)
čevljev
za gospode, dame in otroke,
dobro in elegantno izdelane, po najnižji ceni.

Takoj delujoče. Uspeh zagotovljen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zagotovljen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**, v Trstu **Peter Slovic**, via Sanità 13; v Gorici **lekar C. Cristoffoletti**; v Reki **lekar C. Silhavy**; v Celju **Ed. Pellé**; v Mariboru **J. Martinz**; v Rovinju **lekar G. Tromba**.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotoilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija! (333-8)

Samo POPP-ova

Anatherin ustna voda

je najboljše in najzanesljivejše sredstvo proti krvavljenju zobnega mesa,

revmatičnim zobnim bolečinam in delanju zobnega kamna.

Mnogoteri sredstva neso bila v stanju ozdravit mojega krvavega zobnega mesa, revmatičnih zobnih bolečin in delanje zobnega kamna, dokler nisem poskusil sloveč **Anatherin zobne vode**, katera ni samo odpravila zgornjega zla, ampak tudi moje zobe na novo oživila in odpravila delo po tobaku. Javno tedaj priznavam tej vodi zaslužno hvalo in c. kr. dvornemu zobnemu zdravniku dr. Popp-u na Dunaji izrekam najtoplejšo zahvalo.
(219-1)

Na Dunaji.

Baron pl. Blumau l. r.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, G. Piccoli, V. Mayr, Jul. pl. Trnkoczy, E. Birscht, dalje pri trgovcih Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Karinger, F. M. Schmidt, V. Petričič, L. Pirker, P. Lassnik, Terček & Nekrep; v Postojni: A. Leban, lekar; v Škofji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; na Krškem: F. Böhm, lekar; v Idriji: J. Warta, lekar; v Kranju: K. Savnik, lekar; v Litiji: J. Benes, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Novem mestu: D. Rizoli in J. Bergman, lekarja; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Ormožju: J. Blazek, lekar; v Vipavi: V. Kordas, lekar; v Pontafu: P. Osaria, lekar.

Jeden ali tudi dva izučena

kovaška pomagala

dobita takoj delo proti dostojnemu plačilu pri Lovretu Rupnik-u v Zagorju na Notranjskem. (430-1)

Gostilnica

'Pri južnem kolodvoru'

je zopet odprta, ravno tako so zopet sobe popotnikom na razpolaganje.

Slavnemu občinstvu se priporoča in prosi za mnogobrojno obiskovanje

s spoštovanjem

Jožefa Perles.

(427-1)

ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrikacija

oljnatih barv, lakov in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana,

(301-10)

Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Vlahov.

Lek, pripravljen po **Romanu Vlahov-u** v Šibeniku (v Dalmaciji).

Poddružnica: V Trstu, Via della pesa št. 8.

Ta lek je z dekretom od visokih c. kr. oblastij poskušan in od mnogih medicinskih redkosti priporočen.

Patentovala ga je vlada združenih držav Severo-Amerikanskih in odlikovala z zlato svetinjo!!

Kako se je priljubil ta lek v zadnjih desetih letih pri velikem občinstvu, kažejo mnogodrojna spričevala in zahvalna pisma, ki so došla izumitelju.

Ta lek gotovo pomaga pri slabem prebavljenju, koliki, zlati žili, pomanjkanju apetita, prehajalnej mrzlici, slabem in pokvarjenem želodcu, ženskih boleznih, glavobolju, kroničnih boleznih na jetrah in vranici in pri morske bolezni itd. itd. Zlasti služi za notranje čiščenje in sploh jako utrjuje zdravje.

Vsakej steklenici pridana je brošura z nakazilom, kako rabiti.

Da se pa izogne ponarejanju, prosimo p. n. kupovalce paziti na to, da je na steklenici samej, na napisnem listku in v brošuri ime **Roman Vlahov** zaznamovano in ravno tako užgano na zamašku.
(340-7)

Zaloga imajo: v Ljubljani: H. L. Wenzel, M. Kirbsch, Ant. Stupan, Fran. Erfelt, G. Gnesda, J. Trinker, Luka Tavčar, lekarnar G. P. Colli, Ivan Caleari, M. Voltmann, Rud. König, restavratör južne železnice; v Laškem Toplicah: Teodor Gunkel; v Laškem trgu: W. Gedlicka, hotel Flosser; v Celju: Tom. Schuch, hotel Elefant, A. Bareck, lekarnar Baumbach, Karol Petricek; v Mariboru: M. Berdajs, Vilhelmina Irstitsch, Ivan Pobeschin, Jos. Schibert, sladničar A. Reichman; v Celovcu: Jos. Ivoš; v Beljaku: Pet. J. Merlin, Marija Turnovsky; v Trbižu: A. Fiebing, hotel de la Gar.

Darila za birmo

v bogatej izberi po najnižjih cenah

priporoča

(429-1)

JOSIP GEBA,

Slonove ulice št. 11. urar. Slonove ulice št. 11.

Rogačka kislina.

Štajerski deželni zdravilni zavod.

Južno železnična postaja: Poljčane.

Glasovite kisline z glavberjevo soljo, jeklene kopeli, zdravilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje z mlekom in siratko. — Glavno označenje bolezni prebavljivih organov.

Ugodno bivališče.

Saisona od maja do oktobra.

Prospekti in naročbe za stanovanja na ravnateljstvo. (143-9)

KOPELI

v hotelu „pri Slonu“ v Ljubljani.

Mnogostranskim željam ustreza, uvela se bode tudi za dame vsak teden dva dni raba

parnih kopelij,

in sicer v torek od 8. do 11. ure dopoldne in v petek od 12. ure popoldne do 3. ure popoldne; za gospode pa vsak dan od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldne, samo v torek od 11. ure do 3. ure popoldne.

Za banjsko, solno, železno, žvepleno, Hallainske solne in kopelj iz smrekovih igel je vsak dan od 6. ure zjutraj do 8. ure zvečer za gospode in gospe, kakor tudi za vse ugodnosti preskrbljeno.
(405-3)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

FRANZ JOSEF BITTER QUELLE

„prijeten in priročen lek za sčiščenje.“
Prof. VALENTA, Ljubljana.

„ne prouzroča nobenih težav.“
Prof. pl. BAMBERGER, Dunaj.

„je uspešnejše, kakor druge grenčice.“
Prof. LEIDESDORF, Dunaj.

Zahtevaj se vedno izrečno: „FRAN-JOSIPOVA GRENČICA“.

Zaloge povsod. (136-10) Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

Glavna zaloga naravnih rudninskih vod in studenc:

Adelaidin studenec, Bilinska kislina, Carinthia-studenec, Emski Viktorija-studenec, Emski hrenček, Franc Josipov grenki vir, Friedrichshallna grenka voda, Gleichenbergski Konstantinov vir, Sv. Ivana vir, Emin vir, Klausenski jekleni vir, Giesshüblerska kislina voda, Hallska jedna voda, Hunyadi-jeva grenka voda, Karlsbadka mliniška, Gradska voda in vrelec, Marienbadka križna voda, Prebavka kislina voda, Kron-dorfska kislina voda, Bilnaska in Sidschüdska grenka voda, Rodanjska kislina voda, Rakoczy grenka voda, Rogatska kislina voda, Rimski studenec, Ofenski Viktorija-studenec, Selters voda, Sv. Lovrenca jeklena kislina, Karlsbadka vrelna sol, Marienbadka in Hallska jedna sol, Emske pastile, Bilinske pastile itd.

Že 26 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodami daje ne samo sanitetnemu uradu, nego tudi vsakemu izmed naročnikov izvirne fakture na razpolaganje, da se vsakdo lahko preveri, da so sklenice napolnene s pravimi fršnimi imenovanimi vodami. S spoštovanjem

Peter Lassnik v Ljubljani.

(317-9)

(Popise o vodah in brošure zastonj.)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.